

ÖZGÜN ARAŞTIRMA / ORIGINAL ARTICLE

Copyright@Author(s) - Available online at dergipark.org.tr/en/pub/igusbd.
Content of this journal is Licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 (CC BY-NC-ND) International License.

7-11 Yaş Arası Çocuğu Olan Ebeveynlerin Çocuklarındaki İnternet Bağımlılığının Aile Uyumuna Etkisi*

The Effect of Internet Addiction in Family Harmony on Children of Parents with Children Between 7-11 Years of Age*

¹ Halenur KÜTÜK

² Esin SEZGİN

*Bu çalışma, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Enstitüsü'nde Doç. Dr. Esin SEZGİN danışmanlığında yürütülen ve Halenur KÜTÜK'ün yazarı olduğu "7- 11 Yaş Arası Çocuğu Olan Ebeveynlerin Dijital Ebeveynlik Farkındalıklarının ve Çocuklarındaki İnternet Bağımlılığının Aile Uyumuna Etkisi" başlıklı hazırlanmakta olan yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

ETİK BİLDİRİM: Çalışma için Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Bilimsel Araştırmalar Etik Kurulu'nun 21.05.2021 tarih ve 2021/17 sayılı toplantısında 17/8 karar sayılı onay alınmıştır.

¹Arş. Gör., İstanbul Esenyurt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Gelişimi Bölümü, İstanbul, Türkiye.
✉ halenur9685@gmail.com

²Doç. Dr., Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Gelişimi Bölümü, İstanbul, Türkiye.
✉ esinsezgin21@gmail.com

Geliş/Received: 02.06.2023
Kabul/Accepted: 06.08.2025

Öz

Amaç: Bu çalışmanın amacı, 7-11 yaş arası çocuğu olan ebeveynlerin çocuklarındaki internet bağımlılığının aile uyumuna etkisini incelemektir.

Yöntem: Bu araştırmada ilişkisel tarama modeli kullanılmış ve analizler 396 ebeveynlerden oluşan bir çalışma grubu üzerinden gerçekleştirilmiştir. Veri toplama araçları olarak "Kişisel Bilgi Formu", "Aile-Çocuk İnternet Bağımlılığı Ölçeği" ve "Aile Uyum Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin normallik testleri sonucunda normal dağılıma sahip olduğu belirlenmiş ve bu doğrultuda Bağımsız Örneklem T Testi, ANOVA, Posthoc Tukey testi, Pearson Korelasyon analizi ve Basit Doğrusal Regresyon analizleri uygulanmıştır.

Bulgular: Analizler sonucunda, çocukların internet bağımlılığı düzeyleri ile aile uyumları arasında anlamlı ve negatif yönlü bir ilişki olduğu belirlenmiştir ($r=-0,23$, $p < 0,05$). İnternet bağımlılığının alt boyutlarının aile uyumu üzerindeki etkileri sosyal soyutlanma %5, işlevsizlik %8, yoksunluk %9 ve kontrol gücü %8 olarak tespit edilmiştir.

Sonuç: Çalışma bulguları, çocuklardaki internet bağımlılığının aile içi uyumu olumsuz etkileyebileceğini ortaya koymaktadır. Çocukların internet kullanımını düzenlemeye yönelik eğitim programları ve aile içi iletişimi güçlendirecek rehberlik hizmetleri önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler

Aile, Aile Uyum, Çocuk, Ebeveyn, İnternet Bağımlılığı

Abstract

Aim: The aim of this study is to examine the impact of children's internet addiction on family cohesion among parents with children aged 7-11.

Method: The study employed a relational survey model and was analyzed using data from a sample group of 396 parents. Data collection tools included the "Personal Information Form," the "Parent-Child Internet Addiction Scale," and the "Family Cohesion Scale." Normality tests indicated that the data were normally distributed, and analyses were conducted using Independent Samples T-Test, ANOVA, Posthoc Tukey Test, Pearson Correlation Analysis, and Simple Linear Regression Analysis.

Findings: The analyses revealed a significant and negative correlation between children's internet addiction levels and family cohesion ($r = -0,23$, $p < 0,05$). The effects of internet addiction sub-dimensions on family cohesion were determined as follows: social isolation 5%, dysfunctionality 8%, withdrawal 9%, and control difficulty 8%.

Results: The study findings reveal that children's internet addiction can negatively impact family cohesion. Educational programs to regulate children's internet use and guidance services to strengthen family communication are recommended.

Keywords

Family, Family Harmony, Child, Parent, Internet Addiction

Giriş

İnternet bağımlılığı ilk kez 1996 yılında Ivan Goldberg tarafından bireylerin interneti gereğinden fazla kullanımı sonucunda ortaya çıkan olumsuz durumlar olarak tanımlanmıştır (Ögel, 2017). Bu kavram için sıklıkla "aşırı internet kullanımı", "patolojik internet kullanımı" ve "uygunsuz internet kullanımı" gibi eş anlamlı terimler de kullanılmaktadır (Arısoy, 2009). İnternet bağımlılığının alanyazıdaki tanımları incelendiğinde, aşırı internet kullanımının yanı sıra kişinin kullanımını sınırlandıramaması ve kendine zarar vermesi (Morahan & Schumacher, 2000) bireyin internetten yoksun olduğu zamanlarda huzursuz hissetmesi, internetsiz ortamlarda bunalması (Yıldız & Bölükbaş, 2005) gibi birbirine benzeyen açıklamalardan oluştuğu görülmektedir (Young, 2007).

İnternet bağımlılığı bir şemsiye kavram olarak değerlendirildiğinde, altında birçok alt tür olduğu söylenebilir (Ak, Koruklu & Yılmaz, 2007). Genellikle yetişkinlerle ilişkilendirilmesine rağmen, internet bağımlılığı çocuklar için de ciddi bir risk oluşturmaktadır (Odabaşı, Kabakçı & Çoklar, 2007). İnternet bağımlılığı yaşayan çocuklar, internette geçirdikleri süreyi sürekli artırma eğilimindedir ve internete erişemediklerinde sinirli, öfkeli davranışlar sergileyebilir (Esen, 2010). Özellikle 7-11 yaş aralığındaki orta çocukluk döneminde internet bağımlılığı, çocukların akademik, bilişsel ve sosyal gelişimini olumsuz yönde etkileyebilir.

Kişilik gelişimi, 7-11 yaş aralığında hızlı bir şekilde devam etmekte ve ailenin tutum ve davranışları bu gelişimi şekillendirmede önemli bir rol oynamaktadır (Özdemir, Özdemir, Kadar & Nasıroğlu, 2012). Bu dönemde beynin sinirsel gelişimi, özellikle prefrontal korteks bölgesinde yoğunlaşır (Durstun & Casey, 2016). Prefrontal kortekste gerçekleşen bu gelişim, muhakeme yeteneği, dikkat ve bilişsel becerilerde ilerlemeyi beraberinde getirir (Crone, Wendelken, Van Leijenhorst Honomichl, Christoff & Bunge, 2009). Ancak, problemli internet kullanımı bu yaş grubundaki çocukların bilişsel ve dil gelişimlerini olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Ayrıca, aşırı internet kullanımı postür bozuklukları, obezite ve fiziksel aktivite eksikliği gibi bedensel sorunlara da yol açabilmektedir.

Çocuklar interneti yanlış kullanma sonucunda kötü alışkanlıklar (alkol, sigara kullanma, düzensiz beslenme, sağlıksız uyku, yanlış cinsel bilgiler edinme, şiddete yönelme vb.) kazanabilmektedir (Sayar & Benli, 2020). Sosyal gelişimleri açısından akranları, ailesi, akrabaları ile vakit geçirmek yerine internette vakit geçirmeyi tercih edebilir ve sosyal bir soyutlanma yaşayabilirler. Toplumsal kimlik kazanmada zorlanma, gelenek ve göreneklerden uzak kalma gibi olumsuz sonuçlar meydana getirmektedir (Ögel, 2017).

Ebeveynlerin en sık şikâyet ettiği konulardan biri, çocukların internet başında geçirdiği sürenin fazlalığıdır. İnternet kullanım süresinin kontrolsüz bir şekilde olması ailedekilerin iletişimini sınırlandırmakta, ilişkilerde araya mesafe girmesine ve aile içi çatışmaların yaşanmasına neden olmaktadır (Yıldırım, 2006). Bu da aile uyumunu olumsuz etkileyerek aile içinde mesafelerin artmasına neden olmaktadır. Aile uyumu, aile bireyleri arasındaki ilişki ve iş birliğini ifade eder. Aile içi uyumun güçlü olması, olumlu etkileşimin, hoşgörülü ortamının, kaliteli zamanın oluşmasına fırsat tanırken aile bireylerinin birbirlerini dinlemesini ve sorunları birlikte çözmesini sağlar (Sarıçam, 2018). Teknolojik gelişmelerin etkisiyle aile yaşantılarında da değişimler meydana gelmiştir. Ailelerin dijitalleşmeye maruz kalması, iletişim süreçlerini olumsuz yönde etkileyerek aile içi uyumun zayıflamasına neden olmaktadır (Acat, 2019). Bu durum, çocukların problemleri internet kullanımları sonucunda aile içinde tartışmaların yaşanması ve ilişkilerin bozulması gibi sorunları beraberinde getirmektedir (Toran, Ulusoy, Aydın, Deveci & Akbulut, 2016). Özellikle ailelerin birlikte geçirdiği kaliteli vakit azalmakta ve bu da aralarında çatışmaya sebep olabilmektedir (Sayar & Benli, 2020). İnterneti sağlıklı bir şekilde kullanmak kişiyi durgunlaştırmakta ve gelişimsel sürecini olumsuz etkilemektedir (Çalışkan & Aslander, 2014). Ailedeki bireyler aynı ortamda yaşamadıklarında birbirlerini görmek, konuşmak, sohbet etmek için internetten yararlanmaktadırlar. Bu durum bizlere internetin aile açısından olumlu yönünü gösteriyor olsa da aynı ev ortamını paylaşan aile bireyleri için olumsuz etki yaratabilmektedir. Aynı çatı altında aile bireyleri birbirlerine yabancılaşabilmektedir. Bu durum da iletişim kurmakta güçlük çekmelerine neden olarak ilişkilerine zarar vermektedir (Dikmen & Tuncer, 2018).

Yapılan çalışmalar, aile içindeki bireylerden birinin internet bağımlılığının, diğer üyelerin yaşam tarzlarını değiştirdiğini, aralarındaki ilginin azalmasına ve bireylerin birbirlerini görmezden gelmesine yol açtığını ortaya koymaktadır. Çocukların ve ebeveynlerin internete bağımlı hale gelmeden, aile içinde kaliteli vakit geçirmeleri, sosyal etkinliklere katılmaları ve interneti sağlıklı bir şekilde kullanmaları için birbirlerine destek olmaları, internet kullanımının patolojik seviyelere ulaşmasını engellemekte ve internetin aile üzerindeki olumsuz etkilerini azaltmaktadır (Sarı & Karadeniz, 2019). Alanyazında, çocuklardaki internet bağımlılığı (Onguner, 2020; Aydın, 2018) ve aile uyumuna (Eminoğlu, 2021; Soner, 1995) yönelik birçok çalışma bulunmaktadır. İnternet bağımlılığı ve aile uyumu arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışmalarda, internet bağımlılığının farklı değişkenler ile açıklandığı görülmektedir (Çalık, 2020; Sarı & Karadeniz, 2019). Çalışmaların sonuçları, çocukların ve gençlerin aile içi uyum eksikliğinde daha fazla internette vakit geçirme eğiliminde olduklarını göstermiştir. İnternet bağımlılığı, düşük aile uyumu ve aile içindeki işlevsizlik ile doğrudan ilişkilidir. Niu ve arkadaşlarının (2023) araştırması, ebeveynlerin boşanmış olmasının, ergenlerde internet bağımlılığı riskini artırdığını göstermektedir. Bu durumun, aile içi işlevselliği olumsuz etkileyerek karşılıklı bir etkileşim yarattığı ifade edilmektedir. Akay & Kayılı, (2023) dijital ebeveyn tutumları ile ergenlerin duyguları yönetme becerilerinin internet bağımlılığı düzeyini yordadığını bulmuşlardır. Bununla birlikte, aile içi iletişimin güçlü olduğu durumlarda internet bağımlılığının azaldığı, ancak bağımlılık düzeyinin yüksek olduğu ailelerde etkileşim ve iletişimin zayıfladığı belirlenmiştir (Çalık, 2020). Düşük ebeveyn denetimi ve yüksek stres seviyelerinin çocuklarda internet bağımlılığı riskini artırdığı görülmektedir (Chen, Lee, Dong, Gamble & Feng, 2020). Benzer şekilde, sosyal kaygının yalnızlık aracılığıyla internet bağımlılığını artırdığı görülmektedir (Caplan, 2007). Bununla birlikte, sosyal kaygının yalnızlık ve düşük öz-kontrol mekanizmalarıyla dolaylı bir etki yarattığı belirtilmektedir (Dong, Tang, Wu, Guangli, Shang & Chen, 2024). Bu durum, çocukların problemleri internet kullanımına yönelimlerinde hem bireysel hem de çevresel faktörlerin kritik bir rol oynadığını ortaya koymaktadır.

Bu çalışma, orta çocukluk döneminin çocukların bilişsel ve sosyal gelişimlerinin hızlandığı kritik bir süreç olduğunu göz önünde bulundurarak, bu yaş grubuna özgü sınırlı sayıda çalışmanın bulunmasıyla alana katkı sağlamayı amaçlamaktadır. Mevcut araştırmaların çoğunluğu ergenlerdeki veya yetişkinlerdeki internet bağımlılığına odaklanırken, bu çalışma özellikle 7-11 yaş aralığındaki çocuklara odaklanarak özgün bir bakış açısı sunmaktadır. Bunun yanı sıra, internet bağımlılığının yalnızca bireysel etkilerini değil, aynı zamanda aile içi uyum ve ilişkiler üzerindeki etkilerini de ele alması, çalışmayı alan yazındaki diğer çalışmalardan ayıran önemli bir özellik olarak öne çıkmaktadır. Bu bilgiler ışığında, 7-11 yaş grubundaki çocukların internet bağımlılığı ve aile uyumu arasındaki etkileşimler ayrıntılı bir şekilde ele alınarak, çocukların dijital alışkanlıklarının aile içi ilişkiler üzerindeki etkisine yönelik özgün bir katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

7-11 yaş arası çocuğa sahip ebeveynlerin, çocuklarının internet bağımlılığının aile uyumu üzerindeki etkisini inceleyen bu araştırmada test edilen hipotezler aşağıda sıralanmıştır:

- **H₁:** Çocukların internet bağımlılık düzeyleri ile demografik değişkenler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardır.
- **H₂:** Aile uyumu düzeyi ile demografik değişkenler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardır.
- **H₃:** Çocukların internet bağımlılığı alt boyutları (sosyal soyutlanma, işlevsizlik, yoksunluk, kontrol güçlüğü) ile aile uyumu arasında anlamlı bir ilişki vardır.
- **H₄:** Çocukların internet bağımlılığı alt boyutları, aile uyumu üzerinde anlamlı bir yordayıcı etkiye sahiptir.

Yöntem

Araştırmanın Deseni

Bu araştırmada, 7-11 yaş arası çocuğa sahip olan ebeveynlerin, çocuklarındaki internet bağımlılığının aile uyumuna etkisini belirlemek amacıyla nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. İlişkisel tarama modeli, iki veya daha fazla değişken arasındaki ilişkileri incelemek için uygun bir yöntemdir (Büyüköztürk, Kılıç Çakmak, Akgün, Karadeniz, & Demirel, 2023).

Araştırmanın Çalışma Grubu

Bu çalışmada, Covid-19 pandemisi nedeniyle veri toplama süreci dijital platformlar aracılığıyla gerçekleştirilmiş ve kolayda örnekleme yöntemi tercih edilmiştir. Kolayda örnekleme, araştırmacının kolay erişim sağlayabileceği katılımcılardan veri toplamasını içerir ve hızlı bir şekilde veri elde etmeye olanak tanır (Yıldırım & Şimşek, 2013). Bu yöntemle, 7-11 yaş arası çocukların ebeveynlerinden kolay erişilebilir olanlar araştırmaya dahil edilmiştir.

Çalışmaya dahil edilecek minimum katılımcı sayısı, G*Power 3.1.9.2 programı kullanılarak belirlenmiştir. Hesaplama sırasında, I. Tip hata düzeyi 0,05, testin gücü 0,95 ve orta düzey etki büyüklüğü esas alınmıştır. Bu hesaplama sonucunda, çalışmada minimum 308 katılımcıya ihtiyaç olduğu belirlenmiştir. Araştırma gönüllülük esasına dayalı olarak gerçekleştirilmiş ve toplam 396 ebeveyninden elde edilen veriler analizlerde kullanılmıştır.

Tablo 1’de, araştırmaya katılan ebeveyn ve çocuklara ilişkin demografik bilgiler ve dijital ortamlarda geçirilen sürelerin dağılımı yer almaktadır.

Tablo 1: Araştırmaya Katılan Ebeveynler ve Çocuklarına Ait Kişisel Bilgilere Ait Özelliklerin Dağılımı

Değişkenler	Gruplar	n	%
Ebeveyn Öğrenim Durumu	İlkokul	32	8,1
	İlköğretim	14	3,5
	Ortaokul	45	11,4
	Lise	90	22,7
	Üniversite	154	38,9
	Lisansüstü	61	15,4
Algılanan Gelir Durumu	Ortanın Altı	52	13,1
	Orta	255	64,4
	Ortanın Üstü	89	22,5
Ebeveynlerin Günlük Dijital Ortamlarda Geçirilen Süre	1 saatten az	64	16,2
	1-3 saat	179	45,2
	3 saatten fazla	153	38,6

Tablo 1: Devamı

Değişkenler	Gruplar	n	%
Çocuğun Cinsiyeti	Kız	191	48,2
	Erkek	205	51,8
Çocuğun Yaşı	7	66	16,7
	8	95	24,0
	9	84	21,2
	10	68	17,2
	11	83	21,0
Çocuğun Günlük Dijital Ortamda Geçirdiği Süre	1 saatten az	109	27,5
	1-3 saat	226	57,1
	3 saatten fazla	61	15,4

Çalışma grubundaki ebeveynlerin çoğunluğunu 35-44 yaş aralığındaki bireyler (%57,1) oluştururken, ebeveynlerin büyük bir kısmı kadınlardan (%76,3) oluşmaktadır. Öğrenim durumu açısından katılımcıların çoğunluğu üniversite mezunu (%38,9) iken, günlük dijital ortamda geçirilen süre bakımından ebeveynlerin yaklaşık yarısı (%45,2) 1-3 saat arası dijital ortamda vakit geçirmektedir. Çocukların cinsiyet dağılımında kız (%48,2) ve erkek (%51,8) çocuklar dengeli bir şekilde temsil edilmiştir. Çocukların yaş grupları arasında en yüksek oran 8 yaş grubuna (%24,0) aittir. Çocukların dijital ortamda geçirdiği süre açısından ise, çoğunlukla 1-3 saat arasında vakit geçirdikleri görülmektedir (%57,1).

Veri Toplama Araçları

Bu araştırmada, 7-11 yaş arası çocukların internet bağımlılık düzeylerini ve aile içi uyumu belirlemek amacıyla iki ölçme aracı ve araştırmacılar tarafından geliştirilen kişisel bilgi formu kullanılmıştır.

Aile-çocuk internet bağımlılığı ölçeği

Çocukların internet bağımlılık düzeylerini ölçmek için Eşgi (2014) tarafından Türkçeye uyarlanan bu ölçek tercih edilmiştir. Ölçek, 6'lı Likert tipi, 20 madde ve dört alt boyuttan oluşmaktadır. Alt boyutlar, sosyal soyutlanma, işlevsizlik, yoksunluk ve kontrol güçlüğü olarak sınıflandırılmıştır. Ölçeğin genel iç tutarlılık katsayısı 0,91 olarak belirlenmiştir.

Aile uyumu ölçeği

Aile içi uyumu ölçmek için Kula ve arkadaşları (2018) tarafından Türkçeye uyarlanan ölçek tercih edilmiştir. Ölçek, 5 maddeden oluşan tek boyutlu bir yapıya sahiptir ve 5'li Likert tipi derecelendirme kullanılarak uygulanmaktadır. Doğrulamalı faktör analizi sonuçları, ölçeğin tek boyutlu yapısının iyi uyum gösterdiğini ortaya koymuştur; madde faktör yükleri 0,70 ile 0,89 arasında değişmektedir. İç tutarlılık güvenirlik katsayısı ise 0,91 olarak bulunmuştur.

Araştırmada kullanılan ölçme araçlarının geçerlik ve güvenirlik analizleri, bu çalışma kapsamında yeniden yapılmış ve sonuçlar Tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 2: Ölçeklere İlişkin Güvenirlik Analiz Sonuçları

Ölçek (n=396)	Madde Sayısı	Cronbach Alpha katsayısı
Aile uyumu	5	0,90
Aile-çocuk internet bağımlılığı ölçeği toplam puan	20	0,93
Sosyal soyutlanma	5	0,76
İşlevsizlik	5	0,77
Yoksunluk	4	0,76
Kontrol güçlüğü	6	0,84

Tablo 2’de görüldüğü üzere, kullanılan ölçeklerin alt boyutları ve toplam puanlarına ilişkin Cronbach’s Alpha güvenirlik katsayıları 0,76 ile 0,93 arasında değişmektedir. Bu değerler, ölçeklerin ve alt boyutlarının yüksek düzeyde güvenilir olduğunu ortaya koymaktadır.

Verilerin Toplanması ve Analizi

Araştırma verileri, Covid-19 pandemisi nedeniyle dijital platformlar aracılığıyla, online onay formu alındıktan sonra ebeveynlerden toplanmıştır. Çalışma sonucunda toplam 403 ebeveyne ulaşılmış, ancak normalliği bozan uç değerler çıkarıldıktan sonra analizler 396 gönüllü ebeveyn üzerinden gerçekleştirilmiştir. Verilerin analizi, SPSS (IBM SPSS Statistics 22) istatistiksel analiz programı kullanılarak yapılmıştır. Çalışma verilerinin normal dağılıma uygun olup olmadığını kontrol etmek için çarpıklık ve basıklık değerleri incelenmiş ve bu değerlerin -1,5 ile +1,5 aralığında olduğu ve normal dağılım gösterdiği belirlenmiştir (Tabachnick & Fidell, 2013). Bu sonuçlara dayanarak, verilerin normal dağılım gösterdiği kabul edilmiştir. Verilerin analizinde, Independent T testi, Anova testi, Tukey Posthoc testi, Pearson Korelasyon analizi ve Basit Doğrusal Regresyon analizi uygulanmıştır.

Bulgular

Araştırmanın bu bölümünde çalışmanın amacı ve alt amaçlarına yönelik elde edilen verilerle ilgili bulgulara yer verilmiştir.

Tablo 3: Aile-Çocuk İnternet Bağımlılığı Ölçeğinden Elde Edilen Puanların Çocukların Cinsiyetine Göre T - Testi Sonuçları

Ölçeğin Toplam Puanı ve Alt Boyutları	Çocuğun Cinsiyeti	n	$\bar{x}$	Ss	Sh _x	t Testi		
						t	Sd	p
İnternet Bağımlılığı Toplam Puan	Kız	191	16,57	13,63	0,99	-3,23	394	0,00
	Erkek	205	21,15	14,50	1,01			
İnternet Sosyal Soyutlanma Alt Boyutu	Kız	191	4,78	3,68	0,27	-2,50	394	0,01
	Erkek	205	5,70	3,62	0,25			
İnternet İşlevsizlik Alt Boyutu	Kız	191	4,61	3,82	0,28	-3,09	394	0,00
	Erkek	205	5,80	3,83	0,27			
İnternet Yoksunluk Alt Boyutu	Kız	191	3,30	3,20	0,23	-2,32	394	0,02
	Erkek	205	4,08	3,52	0,25			
İnternet Kontrol Güçlüğü Alt Boyutu	Kız	191	3,88	4,26	0,31	-3,69	392,59	0,00
	Erkek	205	5,58	4,86	0,34			

p< ,05

Tablo 3’te görüldüğü üzere bağımsız grup t testi sonucunda, toplam puan ve alt boyut puanlarının tamamı için aritmetik ortalamalar arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. İnternet bağımlılığı toplam ($t_{(394)} = -3,23$, $p = .00$), sosyal soyutlanma alt boyutu ($t_{(394)} = -2,50$, $p = ,01$), işlevsizlik alt boyutu ($t_{(394)} = -3,09$, $p = ,00$), yoksunluk alt boyutu ($t_{(394)} = -2,32$, $p = ,02$) ve kontrol güçlüğü alt boyutu ($t_{(392,59)} = -3,69$, $p = ,00$) puanlarının erkek çocukların internet bağımlılığı düzeylerinin kız çocuklara göre daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Tablo 4: Aile-Çocuk İnternet Bağımlılığı Ölçeği ve Alt Boyutlarının Çocuğun Yaş Değişkeni İle Arasındaki Korelasyon Tablosu

	Çocuğun Yaşı	
Ölçeğin Toplam Puanı ve Alt Boyutları	r	p
İnternet Bağımlılığı Toplam	,15	0,00
İnternet Sosyal Soyutlanma Alt Boyutu	,19	0,00
İnternet İşlevsizlik Alt Boyutu	,18	0,00
İnternet Yoksunluk Alt Boyutu	,12	0,01
İnternet Kontrol Güçlüğü Alt Boyutu	,07	0,18

$p < ,05$

Tablo 4'te görülen pearson korelasyon işlemine göre çocukların yaşı ile aile-çocuk internet bağımlılığı ölçeğinin toplam puanı ($p = ,00 < ,05$, $r = 015$) sosyal soyutlanma ($p = ,00 < ,05$, $r = 0.19$), işlevsizlik ($p = ,00 < ,05$, $r = 0,184$) ve yoksunluk ($p = ,01 < ,05$, $r = 0,124$) alt boyutu puanları arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Çocuğun yaşına göre internet bağımlılığı düzeylerinin anlamlı farklılık gösterdiği, yaş arttıkça internet bağımlılığı düzeyinin arttığı görülmüştür. Kontrol güçlüğü alt boyutu puanında ise anlamlı bir ilişki görülmemiştir ($p > ,05$).

Tablo 5: Aile-Çocuk İnternet Bağımlılığı Ölçeğinden Elde Edilen Puanlarının Gelire Göre Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları

f , $\bar{x}$ ve ss Değerleri					ANOVA Sonuçları						Post Hoc Sonuçları
AÇİBÖ	Gelir	n	$\bar{x}$	ss	Var K.	KT	Sd	KO	F	p	
İnternet Bağımlılığı Toplam	Ortanın Altı	52	23,63	17,17	G. Arası	1368,67	2	684,34	3,41	0,03	Orta<Ortanın Altı Ortanın Üstü<Ortanın altı
	Orta	255	18,46	13,64	G. İçi	78860,99	393	200,66			
	Ortanın Üstü	89	17,58	13,72	Toplam	80229,66	395				
	Toplam	396	18,94	14,25							
İnternet Sosyal Soyutlanma Alt Boyutu	Ortanın Altı	52	6,19	4,49	G. Arası	52,58	2	26,29	1,96	0,14	-
	Orta	255	5,11	3,50	G. İçi	5270,66	393	13,41			
	Ortanın Üstü	89	5,11	3,59	Toplam	5323,24	395				
	Toplam	396	5,26	3,67							
İnternet İşlevsizlik Alt Boyutu	Ortanın Altı	52	6,69	4,17	G. Arası	141,25	2	70,63	4,81	0,01	-
	Orta	255	5,11	3,78	G. İçi	5771,19	393	14,68			
	Ortanın Üstü	89	4,69	3,79	Toplam	5912,44	395				
	Toplam	396	5,22	3,87							
İnternet Yoksunluk Alt Boyutu	Ortanın Altı	52	4,67	3,70	G. Arası	56,36	2	28,18	2,48	0,09	-
	Orta	255	3,57	3,30	G. İçi	4474,07	393	11,38			
	Ortanın Üstü	89	3,52	3,37	Toplam	4530,43	395				
	Toplam	396	3,70	3,39							
İnternet Kontrol Güçlüğü Alt Boyutu	Ortanın Altı	52	6,08	5,91	G. Arası	113,99	2	57,00	2,66	0,07	-
	Orta	255	4,66	4,55	G. İçi	8426,22	393	21,44			
	Ortanın Üstü	89	4,27	3,98	Toplam	8540,21	395				
	Toplam	396	4,76	4,65							

$p < ,05$

Tablo 5’te görüldüğü üzere tek yönlü anova testi sonucunda, internet bağımlılığı toplam puanı ve internet bağımlılığı işlevsizlik alt boyutu aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Gelir düzeyleri ortanın altı olan ebeveynler ($\bar{x}$ =23.63, SS=17,17), orta ($\bar{x}$ =18,46, SS=13,64) ve ortanın üstü olanların ($\bar{x}$ =17,58, SS=13,72) **çocuklarının** internet bağımlılığı toplam puanları arasında anlamlı bir farklılaşma olduğu görülmüştür ($F(2,393)=3,41$, $p=,03$). Bu farkın hangi gruplar arasında olduğunu bulmak için gerçekleştirilen Tukey **çoklu** karşılaştırma testine göre bu fark, kortanın altı ile orta ($p=,04$) ve ortanın altı ile ortanın üstü ($p=,03$) gelir durumu arasındadır.

Gelir düzeyleri ortanın altı olan ebeveynlerin ($\bar{x}$ =6,69, SS=4,17), orta ($\bar{x}$ =5,11, SS=3,78) ve ortanın üstü olanların ($\bar{x}$ =4,69, SS=3,79) **çocuklarının** internet bağımlılığı ile işlevsizlik alt boyutu puanları arasında anlamlı bir farklılaşma olduğu görülmüştür ($F(2,393)=4.81$, $p=,01$). Bu farkın hangi gruplar arasında olduğunu bulmak için gerçekleştirilen Tukey **çoklu** karşılaştırma testine göre ise fark tespit edilememiştir.

Tablo 6: Aile-Çocuk İnternet Bağımlılığı Ölçeğinden Elde Edilen Puanların Ebeveynlerin Öğrenim Durumlarına Göre Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları

<i>f, $\bar{x}$ ve ss Değerleri</i>					ANOVA Sonuçları						Post Hoc Sonuçları
Ölçeğin Toplam Puanı ve Alt Boyutları	Öğrenim Durumu	n	$\bar{x}$	ss	Var K.	KT	Sd	KO	F	p	
İnternet Bağımlılığı Toplam	İlkokul	32	26,81	14,68	G. Arası	5925,91	5	1185,18	6,22	0,00	Lise<İlkokul Üniversite<İlkokul
	İlköğretim	14	22,29	15,01	G. İçi	74303,75	390	190,52			
	Ortaokul	45	25,40	15,33	Toplam	80229,66	395				
	Lise	90	18,66	14,10							
	Üniversite	154	15,44	12,60							
	Lisansüstü	61	18,56	14,36							
	Toplam	396	18,94	14,25							
İnternet Sosyal Soyutlanma Alt Boyutu	İlkokul	32	6,88	3,86	G. Arası	256,83	5	51,37	3,95	0,00	Üniversite<İlkokul Üniversite<Ortaokul
	İlköğretim	14	5,71	4,18	G. İçi	5066,41	390	12,99			
	Ortaokul	45	6,58	4,08	Toplam	5323,24	395				
	Lise	90	5,12	3,69							
	Üniversite	154	4,50	3,07							
	Lisansüstü	61	5,43	4,06							
	Toplam	396	5,26	3,67							
İnternet İşlevsizlik Alt Boyutu	İlkokul	32	7,06	4,10	G. Arası	419,24	5	83,85	5,95	0,00	Üniversite<İlkokul Üniversite<Ortaokul Lisansüstü<İlkokul Lisansüstü<Ortaokul
	İlköğretim	14	6,29	3,95	G. İçi	5493,20	390	14,09			
	Ortaokul	45	7,04	4,50	Toplam	5912,44	395				
	Lise	90	5,41	3,58							
	Üniversite	154	4,34	3,51							
	Lisansüstü	61	4,62	3,76							
	Toplam	396	5,22	3,87							

Tablo 6: Devamı

$f, \bar{x}$ ve ss Değerleri					ANOVA Sonuçları						Post Hoc Sonuçları
Ölçeğin Toplam Puanı ve Alt Boyutları	Öğrenim Durumu	n	$\bar{x}$	ss	Var K.	KT	Sd	KO	F	p	
İnternet Yoksunluk Alt Boyutu	İlkokul	32	5,53	3,59	G. Arası	333,46	5	66,69	6,20	0,00	Üniversite<İlkokul Üniversite<Ortaokul
	İlköğretim	14	4,36	3,59	G. İçi	4196,98	390	10,76			
	Ortaokul	45	5,31	3,81	Toplam	4530,43	395				
	Lise	90	3,50	3,25							
	Üniversite	154	2,90	2,97							
	Lisansüstü	61	3,75	3,42							
	Toplam	396	3,70	3,39							
İnternet Kontrol Güçlüğü Alt Boyutu	İlkokul	32	7,34	4,72	G. Arası	538,14	5	107,63	5,25	0,00	Lise<İlkokul Üniversite<İlkokul
	İlköğretim	14	5,93	5,62	G. İçi	8002,07	390	20,52			
	Ortaokul	45	6,47	5,11	Toplam	8540,21	395				
	Lise	90	4,62	4,90							
	Üniversite	154	3,70	4,13							
	Lisansüstü	61	4,75	4,09							
	Toplam	396	4,76	4,65							

Tablo 6'da görüldüğü üzere tek yönlü anova testi sonucunda, internet bağımlılığı toplam puanı ve tüm alt boyutlarının aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur.

Öğrenim durumları ilkököl ($\bar{x}=26,81$, $SS=14,68$), ilköğretim ($\bar{x}=22,29$, $SS=15,01$), ortaokul ($\bar{x}=25,40$, $SS=15,33$), lise ($\bar{x}=18,66$, $SS=14,10$), üniversite ($\bar{x}=15,44$, $SS=12,60$) ve lisansüstü ($\bar{x}=18,56$, $SS=14,36$) olan ebeveynlerin çocuklarının internet bağımlılığı toplam puanları arasında anlamlı bir farklılaşma olduğu görülmüştür ($F(5,390)=6,22$, $p=,00$). Bu farkın hangi gruplar arasında olduğunu bulmak için Tukey çoklu karşılaştırma testine göre bu farkın kaynağı lise ile ilkököl ($p=,04$) ve üniversite ile ilkököl ($p=,00$) arasındadır.

Öğrenim durumu ilkököl ($\bar{x}=6,88$, $SS=3,86$), ilköğretim ($\bar{x}=5,71$, $SS=4,18$), ortaokul ($\bar{x}=6,58$, $SS=4,08$), lise ($\bar{x}=5,12$, $SS=3,69$), üniversite ($\bar{x}=4,50$, $SS=3,07$) ve lisansüstü ($\bar{x}=5,43$, $SS=4,06$) olan ebeveynlerin çocuklarının internet bağımlılığı sosyal soyutlanma alt boyutu puanları arasında anlamlı bir farklılaşma olduğu görülmüştür ($F(5,390)=3,95$, $p=,00$). Bu farkın hangi gruplar arasında olduğunu bulmak için Tukey çoklu karşılaştırma testine göre bu farkın kaynağı üniversite ile ilkököl ($p=,01$) ve üniversite ile ortaokul ($p=,01$) arasındadır.

Öğrenim durumları ilkököl ($\bar{x}=7,05$, $SS=4,10$), ilköğretim ($\bar{x}=6,29$, $SS=3,95$), ortaokul ($\bar{x}=7,04$, $SS=4,50$), lise ($\bar{x}=5,41$, $SS=3,58$), üniversite ($\bar{x}=4,34$, $SS=3,51$) ve lisansüstü ($\bar{x}=4,62$, $SS=3,76$) olan ebeveynlerin çocuklarının internet bağımlılığı işlevsizlik alt boyutu puanları arasında anlamlı bir farklılaşma olduğu görülmüştür ($F(5,390)=5,95$, $p=,00$). Bu farkın hangi gruplar arasında olduğunu bulmak için Tukey çoklu karşılaştırma testine göre bu farkın kaynağı üniversite ile ilkököl-ortaokul ($p=,01$) ve lisansüstü ile ilkököl-ortaokul ($p=,01$) arasındadır.

Öğrenim durumları ilkököl ($\bar{x}=5,53$, $SS=3,59$), ilköğretim ($\bar{x}=4,36$, $SS=3,59$), ortaokul ($\bar{x}=5,31$, $SS=3,81$), lise ($\bar{x}=3,50$, $SS=3,25$), üniversite ($\bar{x}=2,90$, $SS=2,97$) ve lisansüstü ($\bar{x}=3,75$, $SS=3,42$) olan ebeveynlerin çocuklarının internet bağımlılığı yoksunluk alt boyutu puanları arasında anlamlı bir farklılaşma olduğu görülmüştür ($F(5,390)=6,20$, $p=,00$). Bu farkın hangi gruplar arasında olduğunu bulmak için Tukey çoklu karşılaştırma testine göre bu farkın kaynağı üniversite ile ilkököl ($p=,00$) ve üniversite ile ortaokul ($p=,00$) arasındadır.

Öğrenim durumları ilkökul ($\bar{x}=7,34$, $SS=4,72$), ilköğretim ($\bar{x}=5,93$, $SS=5,62$), ortaokul ($\bar{x}=6,47$, $SS=5,11$), lise ($\bar{x}=4,62$, $SS=4,90$), üniversite ($\bar{x}=3,70$, $SS=4,13$) ve lisansüstü ($\bar{x}=4,75$, $SS=4,09$) olan ebeveynlerin çocuklarının internet bağımlılığı kontrol gücüğü alt boyutu puanları arasında anlamlı bir farklılaşma olduğu görülmüştür ($F(5,390)=5,25$, $p=.00$). Bu farkın hangi gruplar arasında olduğunu bulmak için Tukey çoklu karşılaştırma testine göre bu farkın kaynağı üniversite ile ilkökul ($p=.00$) ve lise ile ilkökul ($p=.04$) arasındadır.

Tablo 7. Katılımcıların Aile Uyum Ölçeğinden Elde Edilen Puanlarının Çocuğunun Dijital Ortamlarda Vakıt Geçirme Süresine Göre Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları

<i>f</i> , ve ss Değerleri					ANOVA Sonuçları						Post Hoc Sonuçları
Ölçek	Çocukların Dijital Ortamda Vakıt Geçirme	n	$\bar{x}$	ss	Var K.	KT	Sd	KO	F	p	
Aile Uyum	1 saatten az	109	21,76	3,08	G. Arası	155,17	2	77,58	7,13	0,00	3 saatten fazla < 1 saatten az
	1-3 saat	226	20,83	3,30	G. İçi	4277,71	393	10,88			
	3 saatten fazla	61	19,80	3,66	Toplam	4432,88	395				
	Toplam	396	20,93	3,35							

Tablo 7’de görüldüğü üzere tek yönlü anova testi sonucunda, aile uyumu ölçeği aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur.

Çocuklarının dijital ortamdaki vakıt geçirme süresi 1 saatten az olan ebeveynlerin ($=21.76$, $SS=3.08$), 1-3 saat ($=20.83$, $SS=3.30$) ve 3 saatten fazla ($=19.80$, $SS=3.66$) olan ebeveynlerin aile uyumu puanları arasında anlamlı bir farklılaşma olduğu görülmüştür ($F(2,393)=7.13$, $p=.00$). Bu farkın hangi gruplar arasında olduğunu bulmak için Tukey Çoklu Karşılaştırma Testine göre 1 saatten az vakıt geçirenlerin aile uyumu puanı, 3 saatten fazla vakıt geçirenlerden anlamlı şekilde daha yüksektir ($p=.00$).

Tablo 8: Aile uyum ölçeği ile aile – çocuk internet bağımlılık ölçeği alt boyutları arasındaki korelasyon tablosu

		Aile Uyum Toplam Puanı	
Aile-Çocuk İnternet Bağımlılık Ölçeği ve alt Boyutları	Toplam Puanı	r	-,23
		p	,00
	Sosyal Soyutlanma Alt Boyutu	r	-,22
		p	,00
	İşlevsizlik Alt Boyutu	r	-,29
		p	,00
	Yoksunluk Alt Boyutu	r	-,31
		p	,00
	Kontrol Gücüğü Alt Boyutu	r	-,28
		p	,00

Tablo 8’de görülen Pearson Korelasyon işlemine göre aile uyumu ölçeğinin toplam puanı ile aile-çocuk internet bağımlılık ölçeğinin toplam puanı ($p=0,00<0,05$, $r= -0,23$), sosyal soyutlanma ($p=0,00<0,05$, $r= -0,22$) alt boyutu, işlevsizlik ($p=0,00<0,05$, $r= -0,29$) alt boyutu, yoksunluk ($p=0,00<0,05$, $r= -0,31$) alt boyutu ve kontrol gücüğü ($p=0,00<0,05$, $r= -0,28$) alt boyutu puanı arasında negatif yönlü anlamlı bir ilişki bulunmuştur

Tablo 9: Aile Uyumunun Aile-Çocuk İnternet Bağımlılığı Ölçeği Alt Boyutları ile Yordanmasına İlişkin Basit Doğrusal Regresyon Analizi Sonuçları

Değişkenler	B	Standart Hata B	β	t	p	R	R ²	F	Varyans (%)
Sosyal Soyutlanma Alt Boyutu	0,198	0,045	-0,217	-4,415	0,00	0,217	0,05	19,489	5
İşlevsizlik Alt Boyutu	-0,253	0,042	-0,292	-6,068	0,00	0,292	0,08	36,815	8
Yoksunluk Alt Boyutu	0,304	0,047	-0,307	-6,412	0,00	0,307	0,09	41,115	9
Kontrol Güçlüğü Alt Boyutu	-0,200	0,035	-0,277	-5,732	0,00	0,277	0,08	32,853	8

Bağımlı Değişken: Aile Uymu

Tablo 9 'da, aile uyumunun, aile-çocuk internet bağımlılığı ölçeğinin alt boyutları (sosyal soyutlanma, işlevsizlik, yoksunluk ve kontrol güçlüğü) ile yordanmasına ilişkin basit doğrusal regresyon analizlerinin sonuçlarını içermektedir. Analiz sonuçlarına göre, tüm bağımsız değişkenler aile uyumunu anlamlı bir şekilde yordamaktadır ($p < 0,05$). Her bir değişkenin aile uyumuna ilişkin açıkladığı toplam varyans, R² değeri üzerinden hesaplanmıştır ve yüzdesel olarak belirtilmiştir. Sosyal soyutlanma, aile uyumunu anlamlı bir şekilde yordamakta ($\beta = -,217$, $p < ,05$), işlevsizlik toplam varyansın %8'ini açıklamaktadır ($\beta = -,292$, $p < ,05$). Yoksunluk, aile uyumunu anlamlı bir şekilde yordayarak toplam varyansın %9'unu açıklarken ($\beta = -,307$, $p < ,05$), kontrol güçlüğü ise toplam varyansın %8'ini açıklamaktadır ($\beta = -,277$, $p < ,05$). Bu bulgular, internet bağımlılığı alt boyutlarının aile uyumu üzerindeki etkilerinin istatistiksel olarak anlamlı olduğunu göstermektedir.

Tartışma

Bu çalışmada, 7-11 yaş arası çocukların internet bağımlılığı ve aile uyumu incelenmiş, internet bağımlılığı ile aile uyumu arasında ters yönlü anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir. Bulgular, çocukların internet bağımlılık düzeylerinin yaş, cinsiyet, ebeveyn eğitimi ve gelir düzeyine göre farklılık gösterdiğini, ayrıca internet bağımlılığı alt boyutlarının aile uyumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğunu ve toplam varyansın belirli bir kısmını açıkladığını ortaya koymaktadır.

Çocukların cinsiyetleri ile internet bağımlılık düzeyleri arasında, erkek çocukların toplam puan ve alt boyutlarda kız çocuklarına göre daha yüksek puanlara sahip olduğu belirlenmiştir. Bu bulguyu destekler nitelikte çalışma bulunmaktadır (Çelik, 2020). Erkek çocuklarının teknolojiye olan ilgisinin daha yüksek olması ve Türk kültüründe erkek çocuklarının kız çocuklarına göre daha serbest yetiştirilmesi, bu farkı açıklayan etmenlerden olabilir (Baykan, 2014). Ancak, literatürde cinsiyetin internet bağımlılığı ile ilişkili olmadığını belirten çalışmalar da mevcuttur (Çalık, 2020; Aydın, 2018). Türk kültürünün özellikleri ele alındığında erkek çocuklarının kız çocuklarına göre daha serbest yetiştiği ve ebeveynleri tarafından daha az denetlendiğini söylemek mümkündür. Bu durum erkek çocuklarının internet kullanım oranının yüksek olmasına neden oluyor olabilir. Ayrıca erkek çocukların kız çocuklarına göre dijital araçlara, teknolojiye daha çok ilgi duymaları da onların kullanım süresine etki ettiği düşünülmektedir.

Çocukların yaşları ile internet bağımlılık düzeyleri arasındaki ilişki incelendiğinde, yaş arttıkça internet bağımlılığının da arttığı belirlenmiştir. Bu bulguyu destekleyen çalışmalar, yaşla birlikte internette geçirilen sürenin de arttığını göstermektedir (Bayram & Gündoğmuş, 2016; Eşgi, 2014). Yaşın artmasıyla beraber internette geçirilen sürenin de arttığına yönelik bulgular alanyazında yer almaktadır (Sarı & Kunt, 2014). Bununla birlikte, yaş ile internet bağımlılığı arasında ilişki olmadığını gösteren çalışmalar da bulunmaktadır (Obuz, 2021; Aydın, 2018). Kullanım amaçlarının çocuklarda çeşitlenmesiyle birlikte internet kullanım süreleri de değişkenlik gösterebilmektedir. Daha küçük yaşlardaki çocuklar genellikle interneti video izleme veya ödev yapma gibi amaçlarla kullanırken, yaş ilerledikçe sosyalleşme, oyun oynama, dizi izleme gibi etkinlikler internet kullanımında daha fazla yer tutmaktadır. Özellikle ailelerin,

çocuklarının yaşlarının artması ve büyüdükleri düşüncesiyle onlara telefon, tablet veya bilgisayar gibi dijital araçlar temin etmesi, çocukların internet kullanım sürelerini artırabilmektedir. Bunun yanı sıra, küçük yaşlardaki çocukların, daha büyük yaş gruplarına kıyasla aileleri tarafından daha sıkı bir şekilde denetlenemediği düşünülmektedir.

Çalışmamızda algılanan gelir seviyelerine göre yapılan analizlerde, çocukların internet bağımlılığı düzeyleri ile ebeveynlerin gelir seviyesi arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir. Gelir durumu arttıkça internet bağımlılığı düzeyinin azaldığı görülmektedir. Bu bulgumuz, literatürdeki bazı çalışmalarla örtüşmektedir. Polat ve arkadaşları (2019), algıladıkları gelir durumunu iyi olarak belirten ailelerin, çocuklarının düşük düzeyde internet bağımlılığına sahip olduğunu ifade etmiştir. Benzer şekilde, Bayhan (2011), gelir düzeyi yüksek ailelerin çocuklarının internette daha az vakit geçirdiğini belirtmiştir. Bu durumun, yüksek gelir düzeyine sahip ebeveynlerin çocuklarına daha fazla sosyal aktivite (spor, sanat vb.) sunabilmesi ve çocukların bu aktivitelerle meşgul olmasıyla ilişkili olabileceği düşünülmektedir.

Ebeveynlerin öğrenim düzeyi ile çocuklarının internet bağımlılığı düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Öğrenim düzeyi yüksek olan ebeveynlerin çocuklarının bağımlılık toplam puanlarının daha düşük olduğu görülmüştür. Bu durum, yüksek eğitim seviyesine sahip ebeveynlerin çocuklarına sosyal aktiviteler sunarak ve internet kullanımını denetleyerek bağımlılığı azaltma konusunda daha bilinçli olabilmesiyle açıklanabilir. Literatürde bu bulgularımızı destekleyen çalışmaların yanı sıra, ebeveynlerin öğrenim düzeyi arttıkça internet bağımlılığı riskinin yükseldiğini belirten çalışmalar da yer almaktadır (Göldağ, 2018).

Çalışmamızda, aile uyumu ölçeği ve aile-çocuk internet bağımlılığı ölçeği arasındaki ilişkiye dair bulgular, aile uyumu ölçeğinin toplam puanı ile internet bağımlılığı toplam puanı ve alt boyutları (sosyal soyutlanma, işlevsizlik, yoksunluk, kontrol güçlüğü) arasında negatif yönlü anlamlı bir ilişki olduğunu göstermiştir. Bu bulgular, aile uyumunun artmasının internet bağımlılığı düzeyini ve ilgili alt boyutları azalttığına işaret etmektedir. İnternet bağımlılığı ile aile uyumu arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışmalar bulunmakla birlikte (Çalık, 2020), bu konuda daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulmaktadır. Benzer şekilde, aile uyumunu farklı ölçeklerle inceleyen çalışmalar da literatürde yer almaktadır (Schneider, King & Delfabbro, 2017). Sağlıksız internet kullanımının aile içi ilişkiler üzerinde olumsuz etkileri olduğunu belirten çalışmalar mevcuttur (Chi, Hong & Chen, 2020). Bu çalışmalarda, aile içi iletişim kopukluğu, sınırlı paylaşım ve sohbet eksikliği, çocukların internete yönelmesinde temel etmenler olarak gösterilmiştir (Öner, 2017). Ayrıca, sağlıksız aile içi iletişim hem duygusal hem de davranışsal olumsuzluklara yol açmaktadır (Çivitçi, Çivitçi & Fiyakalı, 2009). Aile işlevselliği ile internet bağımlılığı arasındaki ilişkileri inceleyen araştırmalar, güçlü aile bağlarının bireylerde internet bağımlılığını azalttığını göstermektedir (Günнар, 2016). Problemlı internet kullanımı, aile içinde huzursuzluk ve çatışmalara neden olabilmekte, bu durum ebeveyn-çocuk ya da eşler arasında tartışmalara yol açmaktadır. Çocuğun internet bağımlılık düzeyi arttıkça aile içindeki iletişim problemleri ve çatışmalar artmakta; diğer taraftan, aile içi ilişkilerin zayıflaması da çocuğu internete daha fazla yönlendiren bir faktör olabilmektedir. Aile içinde yapılan etkinliklerin azalması ve çocuğun kendini yalnız hissetmesi, bu döngüyü daha da pekiştirebilir. Bu nedenle, aile içi uyumun artırılmasının, çocuklardaki internet bağımlılığını azaltmada önemli bir rol oynadığı düşünülmektedir.

Çalışmamızda, internet bağımlılığının aile uyumunu anlamlı bir şekilde yordadığı tespit edilmiştir. İnternet bağımlılığının alt boyutları olan sosyal soyutlanma, işlevsizlik, yoksunluk ve kontrol güçlüğü, aile uyumunu anlamlı bir şekilde yordayarak, internet bağımlılığı düzeyinin aile uyumu üzerinde etkili olduğunu ortaya koymuştur. Bu bulgular, alan yazında benzer sonuçlara ulaşan araştırmalarla uyum göstermektedir. İnternet bağımlılığının fiziksel, psikolojik, akademik süreçleri olduğu kadar aile yaşamını da etkilediği çeşitli çalışmalarda belirtilmiştir (Avşaroğlu & Akbulut, 2020; Dikmen & Tuncer, 2018). Özellikle aile içi iletişimin azalmasının, artan internet kullanımına bağlı olduğu vurgulanmaktadır (Kraut, Patterson, Landmark, Kiesler, Mukophadhyay & Scherlis, 1998).

Çocuğun problemlı internet kullanımı, evde ebeveyn-çocuk arasında çatışmalara yol açmakta ve aile içi huzursuzluklara neden olabilmektedir. Ailelerin, çocuklarının uzun süre internette vakit geçirmelerine karşı tepkileri veya bu konuda baskı yapmaları, çatışma ortamını daha da artırabilmektedir. Diğer taraftan, bazı araştırmalar internet kullanımının aile ilişkilerini olumsuz etkilemediğini belirtmekte ve bu durumu ailelerin dijitalleşmeye uyum sağlamaları ile açıklamaktadır (Coşkun, Kılıç & Sarıkoç, 2021).

Ancak genel olarak, problemlı internet kullanımının aile içi iletişimi zayıflattığı ve aile uyumunu olumsuz yönde etkilediğı alan yazında yaygın bir şekilde vurgulanmaktadır.

Sonuç ve Öneriler

Bu araştırmada, 7-11 yaş arası çocukların internet bağımlılığı düzeylerinin aile uyumu üzerindeki etkileri incelenmiştir. Çalışma sonucunda, internet bağımlılığı ve aile uyumu arasında negatif yönlü anlamlı bir ilişki bulunmuş, internet bağımlılığı düzeyinin artmasının aile uyumunu olumsuz etkilediğı tespit edilmiştir. İnternet bağımlılığının alt boyutları olan sosyal soyutlanma, işlevsizlik, yoksunluk ve kontrol güçlüğüünün de aile uyumunu anlamlı bir şekilde yordadığı görülmüştür. Ayrıca, erkek çocukların internet bağımlılığı düzeylerinin kız çocuklarına göre daha yüksek olduğu ve çocukların yaşlarının artmasıyla internet bağımlılığı düzeylerinde bir artış olduğu saptanmıştır. Ebeveynlerin öğrenim seviyelerinin yükselmesi, çocukların internet bağımlılığı düzeylerini azaltıcı bir etki yaratırken, algılanan gelir düzeyi yüksek olan ailelerde çocukların internet bağımlılığı düzeylerinin daha düşük olduğu görülmüştür. Bu bulgular, çocukların internet bağımlılığını önlemek ve aile içi uyumu artırmak için ailelerin çocuklarıyla iletişimlerini güçlendirmesi ve problemlı internet kullanımını önleyici stratejiler geliştirmesi gerektiğini göstermektedir.

Sonuç olarak ailelerin internet bağımlılığı konusunda bilinçlenmeleri için özellikle internet bağımlılığının belirtileri, önlenmesi gibi konularda daha fazla fikir sahibi olmaları gerekir. Uzmanlar koruyucu faktörler hakkında ebeveynlere danışmanlık vermelidir. İnternet bağımlılığının oluşturacağı olumsuz sonuçlar (çocuğa vereceğı gelişimsel zararlar) gerek medya aracılığı gerek ilgi çekici ortamlarda çarpıcı başlıklarla belirtilmelidir.

Elde edilen bulgular, çocuklarda internet bağımlılığını önlemek ve aile içi uyumu güçlendirmek için bir dizi önlem alınması gerektiğini ortaya koymaktadır. Bu doğrultuda, ailelere yönelik eğitim ve danışmanlık programlarının düzenlenmesi önemlidir. Bu programların, çocuklarla etkili iletişim kurulması, sağlıklı dijital davranışların teşvik edilmesi ve aile içi etkileşimlerin artırılması gibi konulara odaklanması önerilmektedir. Ayrıca, çocukların internet yerine fiziksel aktiviteler, sanat ve spor gibi alternatif etkinliklere yönlendirilmesi sağlanarak, internet kullanım sürelerinin azaltılması hedeflenebilir. Ailelerin dijital farkındalıklarını artırmak ve çocuklarının internet kullanımını düzenlemelerine yardımcı olmak amacıyla rehberlik programları geliştirebilirler. Bu programlar, belediyeler, kamu kurumları ve uzmanların iş birliği ile uygulanabilir. Aynı zamanda, çocuklara yaşlarına uygun internet kullanım sürelerini ve içeriklerini öneren dijital medya kullanım kılavuzlarının hazırlanmasının etkili olacağı düşünülmektedir.

Teknolojik gelişmelerin hızla ilerlediğı günümüzde, internetin sağlıklı ve verimli kullanımını teşvik edecek sürdürülebilir müdahale programları geliştirilebilir. Bu programlar, çocuklara ve ebeveynlere yönelik tasarlanmalı ve aile içinde dijital farkındalığı artırmayı hedeflemelidir. Devlet ve özel kuruluşlar, çocukların internet kullanımını düzenleyen ve ailelere destek sağlayan politikalar geliştirmeli; bu kapsamda, ebeveyn denetim araçlarının kullanımını kolaylaştıracak teknolojik çözümler sunulmalıdır. Çalışmada elde edilen sonuçlar, bağımsız değişkenlerin aile uyumunu anlamlı şekilde yordadığını ortaya koymuş olsa da, bulguların daha güçlü açıklamalar sunabilmesi için gelecekteki araştırmalarda ek değişkenlerin modele dahil edilmesi önerilmektedir.

Gelecek araştırmalar için, farklı yaş gruplarındaki çocukların internet bağımlılığı ve aile uyumu arasındaki ilişkilerin incelenmesi, bu ilişkilerin zaman içindeki değişimlerini anlamak amacıyla boylamsal çalışmalar yapılması önerilmektedir. Verilerin yalnızca dijital platformlar yerine yüz yüze görüşmeler gibi farklı yöntemlerle toplanması, sonuçların güvenilirliğini artırabilir. Ayrıca, farklı kültürel bağlamlarda yapılacak çalışmalar, bulguların genellenebilirliğini güçlendirerek daha kapsamlı stratejilerin geliştirilmesine katkı sağlayabilir.

Kaynaklar

ACAT, B. (2019). *Ergenlerde dindarlık, değerler, internet bağımlılığı ve hayat memnuniyeti ilişkisi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi, İstanbul.

AK, Ş., KORUKLU, N., & YILMAZ, Y. A. (2007). Study on Turkish adolescent's internet use: possible predictors of internet addiction. *Cyberpsychology, Behavior and Social Networking*, 16(3), 205-209. doi: 10.1089/cyber.2012.0255

AKAY, E., & KAYILI, G. (2023). Dijital ebeveynlik tutumları ile ergenlerde internet bağımlılığı ve duyguları yönetme becerileri arasındaki ilişki. *Çocuk ve Gelişim Dergisi*, 6(11), 48-66. doi:10.36731/cg.1298078

ARISOY, Ö. (2009). İnternet bağımlılığı ve tedavisi. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar*, 1(1), 55-67.

AVŞAROĞLU, S., & AKBULUT, Ö. F. (2020). Sağlıklı aile yapısı açısından bir risk faktörü: internet bağımlılığı. *International Social Sciences Studies Journal*, 6(65), 2879–2902. doi: 10.26449/sssj.2456

AYDIN, G. (2018). Çocuklarda internet bağımlılığı ve benlik saygısı arasındaki ilişki. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Gelişim Üniversitesi, İstanbul.

BAYHAN V. (2011). Lise öğrencilerinde internet kullanma alışkanlığı ve internet bağımlılığı (Malatya Uygulaması). Akademik Bilişim 11-XIII. Akademik Bilişim Konferansı'nda sunulan sözlü bildiri. İnönü Üniversitesi, Erişim tarihi: 15.01.2024 http://ab.org.tr/ab11/kitap/bayhan_AB11.pdf adresinden edinilmiştir.

BAYKAN, N. (2014). Anne-baba tutumları ile internet bağımlılık düzeyi arasındaki ilişkinin incelenmesi. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Yeditepe Üniversitesi, İstanbul

BAYRAM, S. B., & GÜNDÖĞMUŞ, G. (2016). İlköğretim öğrencilerinin internet bağımlılığı eğilimlerinin ve yalnızlık düzeylerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi. *Akademik Bakış Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler Dergisi*, (54), 307-318.

BÜYÜKÖZTÜRK, Ş., KILIÇ ÇAKMAK, E., AKGÜN, Ö. E., KARADENİZ, Ş., & DEMİREL, F. (2023). *Eğitimde Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. Pegem Akademi

CAPLAN, S. E. (2007). Relations among loneliness, social anxiety, and problematic Internet use. *CyberPsychology & Behavior*, 10(2), 234-242. doi:10.1089/cpb.2006.9963

CHEN, I. H., LEE, Z. H., DONG, X. Y., GAMBLE, J. H., & FENG, H. W. (2020). The influence of parenting style and time management tendency on internet gaming disorder among adolescents. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 17(23), 9120. <https://doi.org/10.3390/ijerph17239120>

CHI, X., HONG, X., & CHEN, X. (2020). Profiles and sociodemographic correlates of internet addiction in early adolescents in Southern China. *Addictive Behaviors*, 106, 1–7. doi: 10.1016/j.addbeh.2020.106385

COŞKUN, S., KILIÇ, H. S., & SARIKOÇ, G. (2021). Ebeveynlerin aile hayatı ve çocuk yetiştirme tutumları ile ergenlerin internet bağımlılığı. *Humanistic Perspective*, 3(3), 780-799. doi: 10.47793/hp.1000101

CRONE, E. A., WENDELKEN, C., VAN LEIJENHORST, L., HONOMICHL, R. D., CHRISTOFF, K., & BUNGE, S. A. (2009). Neurocognitive development of relational reasoning. *Developmental science*, 12(1), 55-66. doi:10.1111/j.1467-7687.2008.00743.x

ÇALIK, G. (2020). Lise dönemi adolesanlarda internet bağımlılığının aile içi uyuma ve okul başarısına etkilerinin değerlendirilmesi. (Tıpta uzmanlık tezi). Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul.

ÇALIŞKAN, N., & ASLANDEREN, M. (2014). Aile içi iletişim ve siber yaşam: teorik bir çözümleme. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15(2), 263-277.

ÇELİK, T. (2020). İnternet bağımlılığı sosyal uyum ilişkisi: ilköğretim örneği. (Yüksek lisans tezi). İstanbul Gelişim Üniversitesi.

ÇİVİTÇİ, N., ÇİVİTÇİ, A., & FİYAKALI, N. C. (2009). Anne-babası boşanmış ve boşanmamış olan ergenlerde yalnızlık ve yaşam doyumu. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 9(2), 493-525.

DİKMEN, M., & TUNCER, M. (2018). İnternet bağımlılığının aile ilişkilerine etkisi. *Online Journal of Technology Addiction and Cyberbullying*, 5(1), 34-52.

DONG, W., TANG, H., WU, S., GUANGLİ, L., SHANG, Y., & CHEN, C., (2024). The effect of social anxiety on teenagers' internet addiction: the mediating role of loneliness and coping styles. *BMC Psychiatry* 24, 395. doi:10.1186/s12888-024-05854-5

DURSTON, S., & CASEY, B. J. (2006). What have we learned about cognitive development from neuroimaging? *Neuropsychologia*, 44 (11), 2149-2157. doi: 10.1016/j.neuropsychologia.2005.10.010

EKŞİ, F., & ÜMMET, D. (2013). Bir kişilerarası iletişim problemi olarak internet bağımlılığı ve siber zorbalık: psikolojik danışma açısından değerlendirilmesi. *Değerler Eğitimi Dergisi*, 11(25), 91-115.

EMİNOĞLU, C. (2021). *Erken çocuklukta duygu düzenleme becerilerinin aile sistemleri açısından incelenmesi: ebeveyn istismar farkındalığı, evlilik uyumu, kardeş ilişkileri ve genel aile uyumu*. (Yayınlanmamış Yüksek lisans tezi). Başkent Üniversitesi, Ankara.

ESEN, E. (2010). *Ergenlerde internet bağımlılığını yordayan psiko-sosyal değişkenlerin incelenmesi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.

EŞGİN, (2014). Aile-çocuk İnternet Bağımlılık Ölçeği'nin Türkçeye uyarlanması: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Kastamonu Üniversitesi Kastamonu Eğitim Dergisi*, 22(2):807-39

GÖLDAĞ, B. (2018). Lise öğrencilerinin dijital oyun bağımlılık düzeylerinin demografik özelliklerine göre incelenmesi. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15(1), 1287-1315.

GÜNNAR, S. (2016). *Adana ili merkez ilçelerinde öğrenim gören lise öğrencilerinin internet bağımlılığı prevalansı ve bu bağımlılığının yalnızlık ve aile dinamikleri ile ilişkisi*. (Tıpta uzmanlık tezi). Çukurova Üniversitesi, Adana.

KRAUT, R., PATTERSON, M., LANDMARK, V., KIESLER, S., MUKOPHADHYAY, & T., SCHERLIS, W. (1998). Internet paradox: a social technology that reduces social involvement and psychological well being, *American Psychologist*, 53, 1017-1031. doi: 10.1037/0003-066X.53.9.1017

KULA, M. D., EKŞİ, H., & DEMİRCİ, İ. (2018). Aile Uyum Ölçeği'nin Türkçe formunun psikometrik özellikleri. *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 19(1), 97-106.

MORAHAN, M., J., & SCHUMACHER, P. (2000). Incidence and correlates of pathological internet use among college students. *Computers in Human Behavior*, 16(1), 13-29. doi: 10.1016/S0747-5632(99)00049-7

NIU, G., WANG, Y., WU, L., TIAN, Y., & ZHOU, Z. (2023). The association between online learning, parents' marital status, and internet addiction among adolescents during the COVID-19 pandemic period: A cross-lagged panel network approach. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 20(9), 5727. <https://doi.org/10.3390/ijerph20095727>

OBUZ, F. (2021). *Okul öncesi çocuğunun internet kullanımı ve sorunlu davranışları arasındaki ilişkinin incelenmesi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi) On Dokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun.

ODABAŞI, H. F., KABAKÇI, İ., & ÇOKLAR, A. N. (2007). İnternet, çocuk ve aile. Nobel Yayınları.

ONGUNER, S. (2020). *7-18 yaş arası çocuklarda internet bağımlılığı ve çocukların günlük alışkanlıkları üzerine olumsuz etkilerinin değerlendirilmesi*. (Tıpta uzmanlık tezi). Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul.

ÖGEL, K. (2017). İnternet bağımlılığı. İş Bankası Kültür Yayınları.

ÖNER, B. (2017). *Ergenlerde serbest zamanda sıkılma algısı, internet bağımlılığı ve akademik başarıları arasındaki ilişkinin incelenmesi* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Akdeniz Üniversitesi, Antalya.

ÖZDEMİR, O., GÜZEL ÖZDEMİR, P., KADAK, M., & NASIROĞLU, S. (2012). Kişilik gelişimi. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar*, 566-589. DOI: 10.5455/cap.20120433

POLAT, H., KÖK, B., & TEKELİ, M. R. (2019). 12-18 yaş arası çocuklarda sorunlu internet kullanımı. *Bağımlılık Dergisi*, 20(2), 61-71.

SARI, C., & KARADENİZ, H. (2019). İnternet bağımlılığının aile içi ilişkilere etkisi. *Sürekli Tıp Eğitimi Dergisi*, 28 (4), 294-298.

SARI, S., & KUNT, H. (2014). İlkokul ve ortaokul öğrencilerinin sınıf düzeylerine göre internet kullanım durumlarının belirlenmesi. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 40, 263-280.

SARIÇAM, H. (2018). Aile uyum ölçeği kısa formunun (AUÖ-KF5) Türkçe'ye uyarlanması: **Ön** geçerlik ve güvenilirlik çalışması. D. Köksal ve A. Ataç (Ed). VIII. Uluslararası Eğitimde Araştırmalar Kongresi tam metin kitabı içinde (335-340). Uluslararası Eğitim Araştırmacıları Derneği.

SAYAR, K., & BENLİ, S. (2020). *Dijital çocuk*. Kapı Yayınları.

SCHNEIDER, L. A., KING, D. L., & DELFABBRO, P. H. (2017). Family factors in adolescent problematic internet gaming: a systematic review. *Journal of Behavioral Addictions*, 6(3), 321- 333. doi:10.1556/2006.6.2017.035

SONER O. (1995). *Aile uyumu, öğrenci özgüveni ve akademik başarı arasındaki ilişkiler*. (Doktora tezi). Marmara Üniversitesi, İstanbul.

TABACHNICK, B. G., & FIDELL, L. S. (2013). *Using Multivariate Statistics* (sixth ed.). Pearson.

TORAN, M., ULUSOY, Z., AYDIN, B., DEVECİ, T., & AKBULUT, A. (2016). Çocukların dijital oyun kullanımına ilişkin annelerin görüşlerinin değerlendirilmesi, *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 24(5), 2263-2278.

YILDIRIM, A., & ŞİMŞEK, H. (2013). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Seçkin Yayıncılık.

YILDIRIM, İ. (2006). *Ana baba desteği ve başarı*. Anı Yayıncılık.

YILDIZ, M.C., & BÖLÜKBAŞ, K. (2005). *İnternet kafeler, gençlik ve sosyal sapma, internet ve toplum*. Anı Yayıncılık.

YOUNG, K.S. (2007). Cognitive behavior therapy with internet addicts: treatment outcomes and implications. *CyberPsychology and Behavior*, 10(5), 671-679. doi: 10.1089/cpb.2007.9971

Summary

Internet addiction, which was first defined by Ivan Goldberg in 1996, is a negative situation that arises when individuals use the Internet more than they should. When we think of internet addiction as an umbrella, it may be said that there are many types under it. Although these types of addictions are thought to occur mostly in adults, they also pose a great risk for children who will become adults in the future. As the addicted child gets used to the time she spends on the internet, she increases the time she spends on the internet. If they cannot access the internet, they become tense and angry and may overreact. Children in this category feel both physical and emotional deprivation in environments where there is no internet, and when they are blocked, they become depressed and think as if they are disconnected from life when they are not connected to the internet. The fact that children spend more time on the Internet has become the most common complaint of parents. Uncontrolled use of the Internet limits the communication of family members, causes distance in relationships, and causes conflicts within the family. This may negatively affect family harmony. According to Sarıçam, family harmony represents positive interaction within the family, tolerant, environment, and quality time in the family. With the internet occupying many moments of our lives, the time spent by family members on the internet continues to increase day by day. The colorful and fun life offered by the internet has become indispensable for parents, especially for children. The internet and cyber life negatively affect family harmony. Digital tools used in cyber life negatively affect family interaction and children's development, causing families to have difficulties adapting. Studies show that the dependency of individuals in the family causes changes in the lifestyles of the members of the family, a decrease in their interest in each other, and ignoring each other. Based on this, the aim of the research is to examine the effect of internet addiction on family harmony in children whose parents have children between the ages of 7-11.

In this study, the relational screening model was used since it was aimed at examining the effect of internet addiction on the family harmony of parents with children aged 7–11. As a data collection tool, the "Parent-Child Internet Addiction Scale" developed by Eşgi was used to determine children's internet addiction levels, and the "Family Harmony Scale" developed by Kula et al. was used to determine parents' family harmony levels. The sample of the study consists of 396 parents in total.

The findings of our study indicate a relationship between the family harmony scale and the parent-child internet addiction scale. A significant negative significant relationship was found between the

family harmony scale and the parent-child internet addiction scale and its sub-dimensions. Based on these findings, it may be inferred that the level of internet addiction will decrease with an increase in family harmony. Increasing the level of family cohesion also reduces internet addiction. There are studies in the literature that conclude that unhealthy internet use negatively affects relationships within the family. In our study, it was seen that internet addiction significantly predicted family harmony. Based on this finding, it was concluded that the level of internet addiction influenced family harmony. There are studies with similar findings to ours. According to the results of the study, some suggestions were made to the experts and parents working in the field:

Necessary precautions must be taken to prevent children's problematic internet use and to maintain harmony within the family.

It is thought that it would be beneficial to increase studies among primary school students since the age of internet usage has decreased considerably.

It would be possible to say that it would be useful to plan studies on the relationship between family harmony, internet addiction, and different variables.